

ZAKON

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ ZAŠTITI I OBEZBEĐIVANJU SOCIJALNE SIGURNOSTI GRAĐANA

Član 1.

U Zakonu o socijalnoj zaštiti i obezbeđivanju socijalne sigurnosti građana ("Službeni glasnik RS", br. 36/91, 79/91, 33/93, 53/93, 67/93, 46/94, 48/94, 52/96 i 29/01) u članu 8. stav 3. posle reči: "građani" dodaju se zapeta i reči: "ako ovim zakonom nije drugačije utvrđeno".

Član 2.

U članu 9. stav 1. tačka 4) posle reči: "boravak" dodaju se reči: "privremeni smeštaj u prihvatilište i prihvatnu stanicu,".

U stavu 3. posle reči: "boravak" dodaju se reči: "privremeni smeštaj u prihvatilište i prihvatnu stanicu,".

Posle stava 4. dodaju se st. 5. i 6. koji glase:

"U budžetu Republike obezbeđuju se sredstva za dodelu jednokratne pomoći u slučajevima izuzetnog ugrožavanja životnog standarda velikog broja građana.

O dodeli jednokratne pomoći iz stava 5. ovog člana odlučuje Vlada Republike Srbije."

Član 3.

U članu 10. posle reči: "ispod" dodaje se reč: "minimalnog".

Dodaje se stav 2. koji glasi:

"Pojedincu koji je sposoban za rad, odnosno porodici koja ima članove sposobne za rad, osim u kojoj je većina članova nesposobna za rad ili je član porodice na odsluženju vojnog roka, materijalno obezbeđenje pripada u trajanju do devet meseci godišnje."

Član 4.

Član 11. menja se i glasi:

"Član 11.

Minimalni nivo socijalne sigurnosti za mesec septembar 2004. godine utvrđuje se u procentualnom iznosu od osnovice koju čini prosečna

zarada ostvarena po zaposlenom u Republici u drugom kvartalu 2004. godine i iznosi, za:

- 1) pojedinca 16%;
- 2) porodicu sa dva člana 22%;
- 3) porodicu sa tri člana 28%;
- 4) porodicu sa četiri člana 30%;
- 5) porodicu sa pet i više članova 32%.

Minimalni nivo socijalne sigurnosti iz stava 2. ovog člana usklađuje se svakog meseca sa indeksom troškova života.

Nominalne mesečne iznose minimalnog nivoa socijalne sigurnosti, zaokruženo u dinarima, u skladu sa st. 1. i 2. ovog člana, utvrđuje ministar nadležan za socijalna pitanja."

Član 5.

U članu 12. stav 1. posle reči: "prihod od" dodaje se reč: "minimalnog".

Član 6.

Član 16. menja se i glasi:

"Član 16.

Za ostvarivanje prava i obaveza po osnovu ovog zakona uzimaju se u obzir svi prihodi osim dečijeg dodatka, roditeljskog dodatka, dodatka za pomoć i negu drugog lica, naknade za telesno oštećenje, primanja po osnovu nagrada i otpremnina za odlazak u penziju, kao i primanja po osnovu učeničkog i studentskog standarda.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, dodatak za pomoć i negu drugog lica smatra se prihodom korisnika kod utvrđivanja učešća u troškovima smeštaja u ustanovu socijalne zaštite, dnevnog boravka i pomoći u kući."

Član 7.

U članu 18. stav 1. tačka 1) menja se i glasi:

"1) prihodi koji se ostvaruju u mesečnom iznosu u visini prosečnog mesečnog prihoda bez poreza i doprinosa, ostvarenog u tri meseca koji prethode mesecu u kome je podnet zahtev, odnosno u visini prihoda bez poreza i doprinosa ostvarenog u jednom mesecu ili proseka ostvarenog u dva meseca, ako nema prihoda za sva tri meseca;"

U tački 6) reči: "prethodnom kvartalu" zamenjuju se rečima: "tri meseca koji prethode mesecu u kome je podnet zahtev".

Član 8.

Član 19. menja se i glasi:

"Član 19.

Kao prihod smatraju se i ulozi dati na štednju, gotov novac, hartije od vrednosti i vrednost otuđene imovine, osim u slučajevima kada se imovina otuđuje radi obezbeđivanja troškova lečenja članova porodice.

U slučaju otuđenja nepokretne ili pokretne imovine kao prihod uzima se tržišna vrednost otuđene imovine u momentu rešavanja o pravu iz ovog zakona."

Član 9.

Član 20. menja se i glasi:

"Član 20.

Materijalno obezbeđenje utvrđuje se u mesečnom novčanom iznosu u visini razlike između minimalnog nivoa socijalne sigurnosti utvrđenog u smislu člana 11. ovog zakona i iznosa prosečnog mesečnog prihoda pojedinca, odnosno porodice ostvarenog u tri meseca koji prethode mesecu u kome je podnet zahtev.

Iznos materijalnog obezbeđenja usklađuje se svakog meseca sa indeksom troškova života i isplaćuje se u iznosima zaokruženim u dinarima."

Član 10.

Član 21. menja se i glasi:

"Član 21.

Ustanova koja rešava o pravu na materijalno obezbeđenje preispituje uslove za korišćenje prava u maju mesecu tekuće godine, a na osnovu prihoda ostvarenog u prethodna tri meseca.

Za porodice koje imaju radno sposobne članove, preispitivanje iz stava 1. ovog člana vrši se tromesečno, na osnovu prihoda ostvarenih u prethodna tri meseca.

U postupku preispitivanja uslova iz st. 1. i 2. ovog člana novo rešenje se donosi ukoliko je došlo do promena koje su od uticaja na dalje korišćenje prava."

Član 11.

Član 22. menja se i glasi:

"Član 22.

Pravo na materijalno obezbeđenje priznaje se od dana podnošenja zahteva."

Član 12.

U članu 23. stav 1. posle reči: "osnovu" stavlja se tačka, a tekst do kraja rečenice, briše se.

Član 13.

Član 25. menja se i glasi:

"Član 25.

Dodatak za pomoć i negu drugog lica utvrđuje se u nominalnom mesečnom iznosu.

Mesečni iznos dodatka iz stava 1. ovog člana za septembar 2004. godine iznosi 4.000,00 dinara.

Pravo na dodatak za pomoć i negu drugog lica priznaje se od dana podnošenja zahteva ako su u momentu podnošenja zahteva ispunjeni uslovi za priznavanje prava.

Iznos dodatka za pomoć i negu drugog lica usklađuje se svakog meseca sa indeksom troškova života.

Nominalne mesečne iznose dodatka za pomoć i negu drugog lica, zaokružene u dinarima, u skladu sa st. 2. i 4. ovog člana, utvrđuje ministar nadležan za socijalna pitanja."

Član 14.

U članu 37. stav 1. tačka 4) reči: "do devet meseci" zamenjuju se rečima: "do godine dana".

Član 15.

U članu 40. dodaju se st. 3, 4, 5. i 6. koji glase:

"U drugu porodicu može se smestiti najviše troje dece, odnosno dvoje dece ometene u razvoju, s tim da ukupan broj dece koja žive u porodici hranitelja, računajući i decu hranitelja, ne može biti veći od četvoro dece.

Izuzetno od stava 3. ovog člana, kada je to u interesu dece, u hraniteljsku porodicu može biti smešteno više dece, i to kada se smeštaju u porodicu srodnika ili kada se smeštaju braća i sestre.

U drugu porodicu može se smestiti najviše tri odrasla ili tri stara lica.

Bliže uslove, vrste i oblike smeštaja u drugu porodicu utvrđuje ministar nadležan za socijalna pitanja."

Član 16.

U članu 42. stav 2. menja se i glasi:

"Ugovor se zaključuje sa jednim članom porodice koji je, u postupku procene podobnosti, pripreme i obuke u nadležnoj ustanovi socijalne zaštite, osposobljen za hranitelja i kome po tom osnovu, ministar nadležan za socijalna pitanja izda akt o osposobljenosti za hranitelja."

Posle stava 8. dodaju se st. 9, 10. i 11. koji glase:

"Naknada za rad hranitelja po korisniku ne može biti manja od 20% od prosečne zarade bez poreza i doprinosa po zaposlenom u Republici, s tim da ukupna naknada za rad hranitelja za više korisnika ne može biti veća od prosečne zarade bez poreza i doprinosa po zaposlenom u Republici, osim u slučajevima iz člana 15. stav 4. ovog zakona.

Sredstva za rad hranitelja, ostvarena po ugovoru, sa pripadajućim zakonskim obavezama obezbeđuju se u budžetu Republike.

Bliže uslove kao i obrazac akta iz stava 2. ovog člana utvrđuje ministar nadležan za socijalna pitanja."

Član 17.

U članu 47. posle stava 3. dodaju se novi st. 4, 5. i 6. koji glase:

"Ako obveznik izdržavanja iz stava 3. ovog člana ne vrši uplatu troškova smeštaja u određenom roku, nadležni centar za socijalni rad u roku od 30 dana od proteka roka pokreće postupak za naplatu duga pred nadležnim sudom.

U slučaju iz stava 4. ovog člana, a kada se radi o smeštaju korisnika u drugu porodicu, istovremeno sa pokretanjem postupka pred nadležnim sudom, centar za socijalni rad donosi rešenje kojim utvrđuje da se do okončanja sudskog postupka obaveza roditelja, odnosno srodnika izvršava na teret budžeta Republike.

Sredstva na ime dugovanja iz stava 5. ovog člana, po okončanju sudskog postupka, uplaćuju se u budžet Republike."

Dosadašnji st. 4. i 5. postaju st. 7. i 8.

U dosadašnjem stavu 6. koji postaje stav 9. posle reči: "cene smeštaja" briše se tačka i dodaju se reči: "kao i troškove postupka za ostvarivanje ovog prava koji se uplaćuju centru za socijalni rad."

Dosadašnji stav 7. koji postaje stav 10. menja se i glasi:

"Kapacitete visokog standarda u smislu stava 9. ovog člana utvrđuje ministar nadležan za socijalna pitanja."

Posle stava 10. dodaje se stav 11. koji glasi:

"Sredstva koja centar za socijalni rad ostvari na ime troškova postupka za smeštaj u kapacitete visokog standarda usmeravaju se na stručno usavršavanje zaposlenih i poboljšanje uslova rada."

Član 18.

U članu 48. stav 2. reč: "ovim," briše se.

U stavu 3. reči: "preventive, ostvarivanja prava iz ovog zakona i porodično pravne zaštite" zamenjuju se rečima: "preventive i ostvarivanja prava iz ovog zakona".

Član 19.

Član 57. stav 8. menja se i glasi:

"Protiv konačnih rešenja iz st. 2, 3. i 4. ovog člana može se pokrenuti upravni spor."

Član 20.

U članu 61. stav 1. posle reči: "dana" dodaju se reči: "odnosno na odsluženju vojnog roka".

Član 21.

U članu 65. stav 2. menja se i glasi:

"Ustanove socijalne zaštite za smeštaj korisnika, osim prihvatilišta i prihvatne stanice, osniva Vlada Republike Srbije, odnosno nadležni organ autonomne pokrajine, u skladu sa odlukom o mreži ovih ustanova koju donosi Vlada Republike Srbije".

U stavu 3. reči: "na osnovu kriterijuma koje utvrđuje Vlada Republike Srbije" zamenjuju se rečima: "u skladu sa zakonom".

U stavu 4. posle reči: "Srbije," dodaju se reči: "autonomna pokrajina".

Član 22.

U članu 67. posle stava 4. dodaju se st. 5. i 6. koji glase:

"Fizičko lice koje organizuje pružanje savetodavnih usluga u oblasti socijalne zaštite i usluga pomoći u kući može početi sa radom i obavljati poslove kada gradska, odnosno opštinska uprava utvrdi da su ispunjeni uslovi za početak rada i obavljanje tih poslova.

Ustanove iz st. 1. do 4. ovog člana, odnosno fizičko lice iz stava 5. ovog člana može početi sa radom i obavljati delatnost, odnosno poslove socijalne zaštite ako, pored uslova propisanih ovim zakonom i propisima donetim za njegovo sprovođenje, prethodno obezbedi dokaze o ispunjenosti uslova za obavljanje te delatnosti utvrđene drugim propisima."

Član 23.

Član 69a, briše se.

Član 24.

U članu 69b stav 2. menja se i glasi:

"Direktora ustanove socijalne zaštite koju osniva Vlada Republike Srbije odnosno nadležni organ autonomne pokrajine imenuje ministar za socijalna pitanja, odnosno nadležni organ autonomne pokrajine, na osnovu konkursa a po pribavljenom mišljenju upravnog odbora ustanove."

U stavu 3. posle reči: "pitanja" dodaju se zapeta i reči: "odnosno nadležnog organa autonomne pokrajine".

Stav 4. menja se i glasi:

"Za direktora centra za socijalni rad može se imenovati lice koje ima visoko obrazovanje struke: socijalni radnik, pravnik, psiholog, pedagog, specijalni pedagog, defektolog, andragog, ekonomista i sociolog i najmanje pet godina radnog iskustva u struci."

Stav 5. menja se i glasi:

"Za direktora ustanove socijalne zaštite za smeštaj korisnika koju osniva Vlada Republike Srbije, odnosno nadležni organ autonomne pokrajine, može se imenovati lice koje ispunjava uslove iz stava 4. ovog člana, a izuzetno i lice koje ima više obrazovanje struke iz stava 4. ovog člana, pod uslovom da ima najmanje deset godina radnog iskustva u struci, od čega najmanje pet godina u oblasti socijalne zaštite".

Posle stava 5. dodaju se novi stav 6. i stav 7. koji glase:

"Izuzetno od stava 5. ovog člana, u ustanovi socijalne zaštite za smeštaj penzionera i starih lica, dece i odraslih invalidnih lica, dece i odraslih

lica ometenih u razvoju, obolelih od autizma i duševno obolelih lica, za direktora se može imenovati i lekar sa najmanje pet godina radnog iskustva u struci, a u domu za decu i omladinu, odnosno zavodu za vaspitanje dece i omladine, i lice koje ima visoko obrazovanje, ispunjava uslove za nastavnika i ima najmanje pet godina radnog iskustva u struci.

Za direktora ustanove socijalne zaštite za dnevni boravak, pomoć u kući, prihvatilište i prihvatnu stanicu, može se imenovati lice koje ispunjava uslove utvrđene u st. 5. i 6. ovog člana."

Dosadašnji stav 6. postaje stav 8.

Posle stava 8. dodaju se st. 9, 10. i 11. koji glase:

"Kandidat za direktora ustanove socijalne zaštite uz propisanu konkursnu dokumentaciju podnosi program rada za mandatni period koji razmatra upravni odbor u postupku davanja mišljenja za imenovanje direktora.

Ako nadležni organ opštine, odnosno grada ne imenuje direktora centra za socijalni rad u određenom roku, nadležni organ za davanje saglasnosti na imenovanje direktora centra može imenovati vršioca dužnosti direktora do imenovanja u skladu sa zakonom.

Ako upravni odbor ustanove čiji je osnivač Vlada Republike Srbije, odnosno nadležni organ autonomne pokrajine, ne dostavi mišljenje o imenovanju direktora ustanove u određenom roku, nadležni organ za imenovanje direktora može imenovati direktora, odnosno vršioca dužnosti direktora, u skladu sa zakonom."

Član 25.

Član 69v menja se i glasi:

"Član 69v

Upravni odbor ustanove socijalne zaštite za smeštaj korisnika čine predstavnici osnivača, lokalne samouprave, zaposlenih u toj ustanovi, korisnika, staralaca ili zakonskih zastupnika korisnika.

Upravni odbor centra za socijalni rad čine predstavnici osnivača i zaposlenih u toj ustanovi, a upravni odbor centra za socijalni rad koji u svom sastavu ima domsko odeljenje i predstavnici korisnika, staralaca, odnosno zakonskih zastupnika korisnika.

Predsednik i članovi upravnog odbora imenuju se za period od četiri godine, osim predstavnika korisnika, staralaca ili zakonskih zastupnika korisnika, koji se imenuju za period od dve godine.

Sastav i broj članova upravnog odbora utvrđuje se aktom o osnivanju, odnosno statutom ustanove."

Član 26.

Član 69g menja se i glasi:

"Član 69g

Nadzorni odbor ustanove socijalne zaštite za smeštaj korisnika čine predstavnici osnivača, lokalne samouprave i zaposlenih u toj ustanovi.

Nadzorni odbor centra za socijalni rad čine predstavnici osnivača i zaposlenih u toj ustanovi.

Predsednik i članovi nadzornog odbora imenuju se za period od četiri godine.

Sastav i broj članova nadzornog odbora utvrđuje se aktom o osnivanju, odnosno statutom ustanove."

Član 27.

Posle člana 69g dodaju se čl. 69d i 69đ koji glase:

"Član 69d

Ustanova socijalne zaštite može za obavljanje određenih poslova za koje se ne zasniva radni odnos da zaključi ugovor sa određenim licem, i to:

- 1) ugovor o volonterskom radu;
- 2) ugovor o dopunskom radu.

Ugovori iz stava 1. ovog člana zaključuju se u pisanom obliku i sadrže, naročito: vrstu, način, vreme trajanja posla, kao i način utvrđivanja naknade za rad iz stava 1. tačka 2) ovog člana.

Ustanova socijalne zaštite vodi evidenciju o zaključenim ugovorima iz stava 1. tačka 1) ovog člana.

Zaposleni u ustanovi socijalne zaštite obavezan je da obavesti direktora ustanove socijalne zaštite o ugovoru iz stava 1. tačka 2) ovog člana koji je zaključio sa drugim poslodavcem, o čemu ustanova socijalne zaštite vodi evidenciju.

Ustanova socijalne zaštite vodi evidenciju o ugovorima iz stava 1. tačka 2) ovog člana koje je zaključila sa licima u radnom odnosu kod drugog poslodavca.

Ustanova socijalne zaštite dužna je da po zaključenju ugovora iz stava 1. tačka 2) ovog člana dostavi primerak tog ugovora ministarstvu nadležnom za socijalna pitanja radi evidentiranja i realizacije.

Lice sa kojim je zaključen ugovor u smislu stava 1. ovog člana ostvaruje prava iz obaveznog socijalnog osiguranja u skladu sa zakonom kojim se uređuje penzijsko i invalidsko osiguranje.

Član 69đ

Ustanova socijalne zaštite može da zaključi ugovor o volonterskom radu:

1) sa nezaposlenim stručnim radnikom u oblasti socijalne zaštite, radi obavljanja pripravničkog staža i polaganja stručnog ispita;

2) sa nezaposlenim stručnim radnikom u oblasti socijalne zaštite koji želi da se stručno usavrši i stekne posebna znanja i sposobnosti za rad u svojoj struci.

Ustanova socijalne zaštite može da zaključi ugovor o dopunskom radu samo za obavljanje poslova za koje se, ni po ponovljenom konkursu, nije prijavio nijedan kandidat i po prethodno pribavljenoj saglasnosti ministarstva nadležnog za socijalna pitanja."

Član 28.

Posle člana 75. dodaju se čl. 75a i 75b koji glase:

"Član 75a

Ministar nadležan za socijalna pitanja, odnosno pokrajinski sekretar nadležan za poslove socijalne zaštite daje saglasnost na statut i akt o sistematizaciji poslova i zadataka ustanove socijalne zaštite čiji je osnivač Vlada Republike Srbije, odnosno nadležni organ autonomne pokrajine.

Član 75b

Republika Srbija dodeljuje stručnim i drugim radnicima kao i građanima nagrade i priznanja za izuzetni uspeh u radu u oblasti socijalne zaštite.

Ministar nadležan za socijalna pitanja propisuje bliže uslove za dodeljivanje nagrada i priznanja iz stava 1. ovog člana, sastav komisije i postupak za dodeljivanje nagrada i priznanja."

Član 29.

U članu 76. posle tačke 3) dodaje se tačka 4) koja glasi:

"4) zavod za socijalnu zaštitu."

Član 30.

Član 77. menja se i glasi:

"Član 77.

Centar za socijalni rad osniva opština.

Više opština može osnovati zajednički centar za socijalni rad.

Grad može osnovati centar za socijalni rad za teritoriju grada.

Kada više opština osniva zajednički centar za socijalni rad, u svakoj opštini organizuje se odeljenje centra za neposredno pružanje usluga građanima na području opštine.

Kada više opština osniva zajednički centar za socijalni rad, osnivačkim aktom utvrđuje se koja opština imenuje organe ustanove i uređuju druga pitanja vezana za rad zajedničkog centra, u skladu sa zakonom."

Član 31.

Posle člana 104. dodaje se podnaslov: "4) Zavod za socijalnu zaštitu" i član 104a koji glase:

"4) Zavod za socijalnu zaštitu

Član 104a

Radi praćenja, unapređivanja socijalne zaštite, podsticanja razvoja i obavljanja istraživačkih i stručnih poslova u oblasti socijalne zaštite, Vlada Republike Srbije odnosno nadležni organ autonomne pokrajine osniva zavod za socijalnu zaštitu.

Zavod za socijalnu zaštitu:

1) prati i proučava socijalne pojave i probleme, izrađuje analize i izveštaje o stanju u oblasti socijalne zaštite i predlaže mere za unapređenje zaštite;

2) prati i proučava rad i organizaciju službi socijalne zaštite, stara se o unapređenju njihovog rada i pruža stručnu pomoć;

3) izrađuje za potrebe državnih organa ili ustanova stručne elaborate i na njihov zahtev daje stručno mišljenje o pojedinim pitanjima;

4) vrši nadzor nad stručnim radom ustanova socijalne zaštite, drugih pravnih i fizičkih lica koji obavljaju delatnost, odnosno poslove socijalne zaštite na teritoriji za koju je osnovan, kao povereni posao;

5) učestvuje u izradi kriterijuma za realizovanje kvaliteta usluga socijalnog rada i normativa i standarda usluga socijalne zaštite;

6) organizuje stalno stručno usavršavanje stručnih radnika, obavlja stručne poslove koji se odnose na razvoj, praćenje i osiguranje kvaliteta rada i stručnosti zaposlenih u socijalnoj zaštiti, standarde znanja, veština i sposobnosti potrebnih za rad u ovoj oblasti i za profesionalno napredovanje;

7) saraduje sa odgovarajućim ustanovama u obavljanju određenih poslova;

8) obavlja stručne poslove koji se odnose na podsticaj razvoja i kvaliteta zaštite lica kojima je potrebna posebna društvena podrška (lica ometena u psiho-fizičkom razvoju, lica sa telesnim invaliditetom, lica obolela od sistemskih bolesti, lica sa poremećajem u ponašanju) i stvaranje pozitivnog odnosa javnog mnjenja i tolerancije prema ovim licima;

9) objavljuje rezultate svoga rada, podatke i publikacije iz okvira svoje delatnosti;

10) vrši i druge poslove određene posebnim propisima i statutom.

Sredstva za rad zavoda za socijalnu zaštitu obezbeđuju se iz sredstava budžeta Republike odnosno autonomne pokrajine."

Član 32.

Poglavlje V. i čl. 105. do 111. menjaju se i glase:

"V. NADZOR

1. Upravni nadzor

Član 105.

Nadzor nad izvršavanjem odredaba ovog zakona i propisa donetih na osnovu ovog zakona vrši ministarstvo nadležno za socijalna pitanja.

Ministarstvo nadležno za socijalna pitanja vrši nadzor nad zakonitošću rada ustanova i drugih pravnih lica koja obavljaju delatnost socijalne zaštite, nadzor nad zakonitošću akata ustanove kada ona na osnovu zakona rešava o pravima, obavezama i pravnim interesima građana i inspekcijski nadzor.

Nadzor iz stava 2. ovog člana nad radom ustanova i drugih pravnih lica koja obavljaju delatnost socijalne zaštite na teritoriji autonomne pokrajine vrši nadležni pokrajinski organ uprave za socijalnu zaštitu, a nad radom centra za socijalni rad i ustanova za dnevni boravak i pomoć u kući na teritoriji grada Beograda gradska uprava grada Beograda - kao poverene poslove.

Član 106.

Poslove inspekcijskog nadzora vrši inspektor za socijalnu zaštitu.

U vršenju inspekcijskog nadzora inspektor za socijalnu zaštitu ima pravo i dužnost da:

1) vrši kontrolu postupanja ustanova, drugih pravnih i fizičkih lica koja obavljaju delatnost socijalne zaštite u pogledu pridržavanja ovog zakona, drugih propisa i opštih akata, osim kontrole koja se odnosi na proveru stručnog rada ustanove;

2) vrši kontrolu ispunjenosti uslova u pogledu prostora, opreme i potrebnih stručnih i drugih radnika za obavljanje delatnosti socijalne zaštite;

3) vrši kontrolu postupka prijema korisnika u ustanovu socijalne zaštite za smeštaj korisnika u pogledu kategorije korisnika i kapaciteta ustanove;

4) vrši kontrolu vođenja propisanih evidencija.

Inspektor za socijalnu zaštitu ovlašćen je da:

1) naloži rešenjem otklanjanje nepravilnosti i nedostataka u određenom roku;

2) zabrani rešenjem sprovođenje radnji koje su suprotne ovom zakonu;

3) privremeno zabrani rešenjem rad ustanova i drugih pravnih i fizičkih lica koja obavljaju delatnost, odnosno poslove socijalne zaštite, a ne ispunjavaju zakonom propisane uslove u pogledu prostora, opreme i potrebnih stručnih i drugih radnika, čime je ugrožena neophodna zaštita korisnika, a najduže do 60 dana;

4) podnese prijavu nadležnom organu za učinjeno krivično delo ili privredni prestup, odnosno zahtev za pokretanje prekršajnog postupka;

5) zabrani rad ustanovi socijalne zaštite odnosno drugom pravnom i fizičkom licu koje obavlja delatnost, odnosno poslove socijalne zaštite bez rešenja nadležnog organa u smislu ovog zakona o ispunjenosti uslova za početak rada i obavljanje delatnosti;

6) obaveštava drugi organ ako postoje razlozi za preduzimanje mera za koje je taj organ nadležan i obavlja druge poslove, u skladu sa zakonom.

Po žalbi protiv rešenja inspektora za socijalnu zaštitu rešava ministar nadležan za socijalna pitanja.

Član 107.

Inspektor za socijalnu zaštitu ministarstva nadležnog za socijalna pitanja (u daljem tekstu: republički inspektor), u odnosu na organe kojima je povereno vršenje inspeksijskog nadzora, ima pravo i dužnost da:

- 1) ostvaruje neposredan nadzor nad njihovim radom;
- 2) izdaje obavezne instrukcije za izvršavanje zakona i drugih propisa, za vršenje poslova i kontroliše njihovo izvršavanje;
- 3) oduzme ovlašćenje pojedinom inspektoru koji poslove ne obavlja blagovremeno, stručno, zakonito i savesno i predloži utvrđivanje odgovornosti u organu kojem je povereno vršenje inspeksijskog nadzora;
- 4) organizuje zajedničke akcije sa inspektorima u organima kojima je povereno vršenje inspeksijskog nadzora;
- 5) vrši neposredan inspeksijski nadzor u svim poslovima i sa svim ovlašćenjima, ako ih organi kojima je poveren inspeksijski nadzor ne vrše;
- 6) traži izveštaje, podatke i obaveštenja o vršenju poverenih poslova inspeksijskog nadzora.

Član 108.

Poslove inspektora socijalne zaštite može da obavlja lice koje ima visoko obrazovanje, položen ispit za rad u organima državne uprave i najmanje tri godine radnog iskustva.

2. Nadzor nad stručnim radom

Član 109.

Poslove nadzora nad stručnim radom ustanova i drugih pravnih i fizičkih lica koja obavljaju delatnost odnosno poslove socijalne zaštite vrši zavod za socijalnu zaštitu kao poverene poslove, preko savetnika za socijalnu zaštitu.

Savetnik za socijalnu zaštitu u vršenju nadzora iz stava 1. ovog člana: vrednuje kvalitet rada ustanove; savetuje i pruža stručnu pomoć stručnim radnicima radi poboljšanja kvaliteta rada; ostvaruje neposredan uvid u stručni rad i predlaže preduzimanje neophodnih mera za otklanjanje nepravilnosti i nedostataka u stručnom radu i za unapređenje stručnog rada.

Član 110.

Poslove savetnika za socijalnu zaštitu može da obavlja lice koje ima odgovarajuće visoko obrazovanje struke diplomirani pravnik, diplomirani socijalni radnik, diplomirani psiholog, diplomirani pedagog, diplomirani specijalni pedagog, diplomirani defektolog i diplomirani sociolog, najmanje pet godina radnog iskustva u oblasti socijalne zaštite i ističe se u struci.

Savetnik za socijalnu zaštitu dužan je da se stalno stručno usavršava radi uspešnijeg ostvarivanja i unapređivanja nadzora nad stručnim radom.

Član 111.

Ministar nadležan za socijalna pitanja propisuje način i postupak vršenja nadzora nad stručnim radom, merila za vrednovanje kvaliteta rada i obrazac legitimacije za savetnika za socijalnu zaštitu."

Član 33.

U članu 112. posle stava 4. dodaju se st. 5. do 8. koji glase:

"U budžetu Republike obezbeđuju se sredstva za učešće u finansiranju programa unapređenja socijalne zaštite u Republici.

U budžetu autonomne pokrajine, opštine, odnosno grada, obezbeđuju se sredstva za učešće u finansiranju programa unapređenja socijalne zaštite u autonomnoj pokrajini, opštini, odnosno gradu.

Programi iz st. 1. i 2. ovog člana obuhvataju mere i aktivnosti za podsticaj i razvoj oblika i usluga socijalne zaštite, poboljšanje kvaliteta usluga socijalne zaštite i stalno usavršavanje stručnih radnika zaposlenih u ustanovama socijalne zaštite.

Program iz stava 1. ovog člana donosi ministar nadležan za socijalna pitanja, a program iz stava 2. ovog člana donosi funkcioner koji rukovodi organom nadležnim za socijalna pitanja u autonomnoj pokrajini, gradu odnosno opštini."

Član 34.

Član 113. menja se i glasi:

"Sredstva koja se obezbeđuju u budžetu Republike za namene utvrđene u članu 47. stav 5. i članu 112. ovog zakona prenose se krajnjim korisnicima na osnovu rešenja ministra nadležnog za socijalna pitanja, u skladu sa zakonom."

Član 35.

U članu 116. stav 1. posle reči: "ovlašćenja" dodaju se reči: "cenu programa rada zavoda za socijalnu zaštitu, kao i iznos troškova postupka za smeštaj u kapacitete visokog standarda", a tekst do kraja rečenice, briše se.

Posle stava 1. dodaju se novi st. 2, 3, 4. i 5. koji glase:

"Upravni odbor ustanove socijalne zaštite za smeštaj penzionera i drugih starih lica donosi odluku o uvećanju cene smeštaja u kapacitetima visokog standarda po prethodno pribavljenoj saglasnosti ministarstva nadležnog za socijalna pitanja.

Međusobni odnosi korisnika smeštenih u kapacitetima visokog standarda i ustanove uređuju se ugovorom u skladu sa ovim zakonom.

Sredstva obezbeđena uvećanjem cena usluga iz stava 2. ovog člana usmeravaju se na održavanje standarda korisnika smeštenih u kapacitetima visokog standarda predviđenog ugovorom, investiciono održavanje i opremanje ustanove.

Deo sredstava iz stava 4. ovog člana može se usmeriti na stručno usavršavanje i poboljšanje standarda zaposlenih pod uslovom da su obezbeđeni propisani standardi života korisnika u ustanovi."

Dosadašnji stav 2. postaje stav 6.

Član 36.

U članu 119. stav 1. posle tačke 5) dodaje se tačka 6) koja glasi:

"6) ne pokrene blagovremeno postupak naplate dugovanja od lica koja su u zakonskoj obavezi da učestvuju u izdržavanju korisnika (član 47. stav 4)."

Član 37.

Centri za socijalni rad izvršiće usklađivanje prava korisnika materijalnog obezbeđenja i dodatka za pomoć i negu drugog lica sa odredbama ovog zakona do 31. oktobra 2004. godine.

Do okončanja postupka usklađivanja korisnici imaju pravo na akontaciju materijalnog obezbeđenja i dodatka za pomoć i negu drugog lica u visini ostvarenoj po propisima koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 38.

Zahtevi za ostvarivanje prava na materijalno obezbeđenje i dodatka za pomoć i negu drugog lica podneti do stupanja na snagu ovog zakona, rešavaće se po ovom zakonu.

Član 39.

Korisnik koji je do dana stupanja na snagu ovog zakona smešten u kapacitet visokog standarda ima pravo da plaća cenu smeštaja koja se utvrđuje po propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovog zakona, ako je to za korisnika povoljnije.

Član 40.

Opština odnosno grad preuzeće obezbeđivanje prava na privremeni smeštaj u prihvatilište i prihvatnu stanicu od 01. januara 2005. godine.

Opština odnosno grad, od 1. januara 2005. godine, preuzeće osnivačka prava prema prihvatilištima i prihvatnim stanicama, sredstva i zaposlene koji su do dana stupanja na snagu ovog zakona radili u prihvatilištu odnosno prihvatnoj stanici, ako je prihvatilište odnosno prihvatna stanica organizovana u zasebnom objektu.

Ako je prihvatilište odnosno prihvatna stanica organizovana u okviru ustanove socijalne zaštite za smeštaj korisnika, nadležni organ opštine, odnosno grada zaključiće ugovor sa ustanovom za smeštaj korisnika o obezbeđivanju uslova za rad prihvatilišta, odnosno prihvatne stanice, najkasnije do 1. februara 2005. godine.

Član 41.

Direktor ustanove socijalne zaštite koji na dan stupanja na snagu ovog zakona ne ispunjava uslove za imenovanje utvrđene ovim zakonom, može vršiti funkciju do isteka mandata na koji je imenovan.

Član 42.

Zavodi iz člana 31. ovog zakona osnovaće se do 31. decembra 2005. godine.

Zavod za socijalnu zaštitu koji osniva Vlada Republike Srbije, odnosno nadležni organ autonomne pokrajine, preuzeće odgovarajući broj zaposlenih iz nadležnog republičkog, odnosno pokrajinskog organa koji rade na poslovima nadzora nad stručnim radom.

Do osnivanja zavoda iz stava 2. ovog člana poslove nadzora nad stručnim radom obavljaće ministarstvo nadležno za socijalna pitanja, odnosno nadležni organ autonomne pokrajine.

Član 43.

Imenovanje upravnih i nadzornih odbora po odredbama ovog zakona izvršiće se u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 44.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", a odredbe čl. 3. do 5, čl. 7. do 16. i čl. 32. i 35. ovog zakona primenjivaće se od 1. septembra 2004. godine.